

drift. Herved er imidlertid intet at gøre; fra alle Sider er man enig om, at Bevillingssystemet skal opretholdes. Hvis dette sker for Censurens Skyld, er det naturligvis unødvendigt. Der er i Lovforslaget indført en Dobbeltcensur, for det første den almindelige Filmscensur, der haves i Øjeblikket, dernæst en Art kommunal Censur, idet der, naar der findes Biografteater i Kommunen, skal nedsættes et Udvalg af Kommunalbestyrelsen, som skal have Indseende med Teatrets Drift. Der bliver altsaa i Virkeligheden to Censurer. Jeg tror ikke, at den Bestemmelse om Censurens Opgave, der er indført i Lovforslaget, er sat ind for at give den nuværende Filmscensur en Advarsel om at optræde strengere, den er vist kun sat ind for i al Almindelighed at angive, hvad Formaalet med Censuren skal være. Men en saadan kunde sikkert iværksættes gennem en almindelig Politiforholdsregel; den almindelige Politioordning kunde lige saa godt sørge for, at Forestillingerne ikke virkede forraaende eller, som det hedder, paa anden Maade moralsk nedbrydende. Dette kunde en almindelig Politiregulation sørge for baade overfor Teatre og overfor Biografteatre.

Jeg anser det imidlertid for ganske umuligt at faa foretaget en Forandring paa det nævnte Punkt, og da dette er min Hovedinteresse, skulde jeg ikke have anbefalet, at Landstinget tog Lovforslaget op til Udvalgsbehandling. Da det nu alligevel vil finde Sted, vil jeg dog tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger om enkelte Paragraffer. Jeg billiger ganske, at Biografteaterbevillinger fremtidig ikke skal kunne udlejes. Det er en fortræffelig Bestemmelse. Den betyder, at man i Fremtiden vil have den virkelige Driftsleder at holde sig til, saaledes forstaar jeg det i alt Fald. Det bliver naturligvis noget vanskeligt, naar Bevillingerne fremtidig ikke mere, som det faktisk har været Tilfældet, alene skal gives til Enkeltpersoner — jeg tror, nogle enkelte smaa Kommuner har haft Biografteater, men det er ganske forsvindende overfor det almindelige; at private Personer har Teatrene. Disse har da udlejet dem, aftraadt dem til Folk, som forstod at drive saadanne Teatre. Jeg er enig med den ærede første Taler i, at det i Almindelighed vil være en Fagmand; der er ingen anden, som kan drive et saadant Teater. Ligesom ved ethvert andet Haandværk, Profession og Bestilling maa der en Fagmand til. Det vil ogsaa være Tilfældet, naar Kommuner, Institutioner, Selskaber eller Foreninger faar Bevilling til at drive Biografteater — jeg ved i øvrigt ikke bestemt, hvilken Forskel der er mellem

Selskaber og Foreninger, men den gøres i Lovforslaget, saa der maa vel være en Forskel —; jeg kan ikke tænke mig andet end, at de maa henvende sig til en Fagmand og faa ham til at drive Teatret. Hvorledes skulde det ellers gaa? Kommunen som saadan kan ikke drive Teatret. Det eneste, der vil følge af, at Kommunen driver det, er, at Kommunalbestyrelsens Medlemmer alle med Koner og Børn faar Fribilletter til det kommunale Biografteater. Udover dette kan jeg ikke tænke mig, at Kommunen kan være medvirkende i Driften. Man bliver nødt til at henvende sig til en Fagmand; gør man ikke det, vil der af denne Lov komme de allerstørste Ulemper.

Hvis jeg kunde have Medlidenhed med den højtærede Minister — men det kan jeg ikke —, vilde jeg have nogen Medlidenhed med ham, fordi han skal uddele disse Bevillinger, hvad han, hvis jeg ikke tager fejl, har klaget over i det høje Folketing, og i Anledning af det, som han senere faar med denne Sag at gøre. Hvorledes sikrer man sig, at Bevillingerne drives økonomisk af de Institutioner, Selskaber, Foreninger o. s. v., der har dem? Saa længe det er en Privatmand, som skal tjene derved, er der en stor Garanti for, at Bevillingen forvaltes saa økonomisk fordelagtigt som muligt, men nu siges det her oven i Købet af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Martin Olsen), at Bevillingerne fremtidig skal drives saaledes, at man ikke ser paa Fordelen, men paa det belørende. I saa Fald vil jeg antage, at det vil gaa her ligesom med de Teatre, der alene skal drives i belørende Øjemed, at der ikke kommer mange Folk til Forestillingerne; følgelig vil det økonomiske Udbytte blive ringe eller intet, ja, maaske bliver der Underskud. Og hvad saa? Ja, saa skal naturligvis Kommunen, den velgørende Forening eller det velgørende Selskab bære Underskuddet, hvad de maaske ikke kan. Myndighederne, der har givet Bevillingen, vil da gøre gældende, at det gaar ikke an at blive ved paa den Maade, naar man ikke kan drive Bevillingen økonomisk forsvareligt. Derimod vil Institutionen eller Foreningen gøre gældende, at naar man ikke beholder Bevillingen, er der slet ingen Mulighed for at komme bedre frem. Der opstaar saaledes en Række Vanskeligheder, som man ikke vilde være udsat for, hvis der var fri Næring, idet da en Mand, der forstod sig paa det, fik Lov til at være Leder, saaledes som det er Tilfældet i andre Professioner, Haandværk o. s. v. her i Verden, at det er den dygtige, som maa være Leder. Her skal Teatret være belørende og skal